

Økonomiministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne straks takke for den positive modtagelse, som lovforslagets centrale del har fået.

Det egentlige formål med lovforslaget er altså at åbne for, at private kan trække på de samme oplysninger som offentlige myndigheder. Der er altså tale om at yde en bedre service, specielt til private virksomheder, ved at nyttiggøre alle de registrerede oplysninger om virksomhederne, som i dag er forbeholdt offentlige myndigheder. Som allerede flere ordførere har været inde på, er det en helt naturlig ting at åbne for, at også private virksomheder kan trække på disse oplysninger, så jeg siger tak for den positive modtagelse, som selve forslaget har fået.

Jeg synes, fru Lone Dybkjær rejste en meget spændende principiel diskussion om, hvorvidt vi havde for mange registre. Det er nu ikke helt rigtigt, når fru Lone Dybkjær antyder, at jeg ikke har gjort mig den ulejlighed at overveje det, for jeg er selv af den opfattelse, at hvis der kan saneres og forenkles på registerområdet, bør vi gøre det, og det er rigtigt, at vi på dette område i virkeligheden står med tre indgange til registre. Her behandler vi det, der hedder Det Centrale Erhvervsregister, så har vi Erhvervs- og Selskabsstyrelsens register, og der føres også registre i Told- og Skattestyrelsen, således som fru Lone Dybkjær anførte det.

Jeg vil gerne sige, at jeg er meget åben over for under udvalgsarbejdet nøjere at overveje grænsedragningen mellem disse registres arbejde og de overvejelser, som fru Lone Dybkjær var inde på, om, at man måske kunne undvære nogle af registrene. Jeg mener, at man hele tiden skal lave den slags – hvad skal vi kalde det –? bar mark-øvelser, hvor man vasker tavlen ren og spørger, om der er noget af det, vi kunne undvære – i stedet for bare at brodere videre på det eksisterende. Så jeg tager positivt imod fru Lone Dybkjærs opfordring til, at vi prøver at overveje dette.

Når det er sagt, vil jeg dog uddybende anføre, at således som det fungerer i dag, kan der ikke siges at være nogen egentlig overlapning imellem Det Centrale Erhvervsregister og Erhvervs- og Selskabsstyrelsens register, for nu at starte i den ende. Det er nemlig kun enkelte fundamentale oplysninger, hovedsagelig til identifikationsformål, der er registreret begge

steder. Det drejer sig om registreringsnummer, navn og adresse, branche og aktiekapital, mens de øvrige oplysninger om virksomhederne i de to registre er forskellige.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen registrerer bl.a. detaljerede regnskabsoplysninger samt navne på personer i direktion og bestyrelse og på revisor. Disse oplysninger findes ikke i Det Centrale Erhvervsregister. Her registreres oplysninger som f.eks. branche, størrelsesgruppe og de lokale arbejdssteders beliggenhed, ikke blot for aktie- og anpartsselskaber, men for et langt større antal virksomheder, nemlig samtlige andelselskaber, interessentskaber og enkeltmandsfirmaer m.v. I alt indeholder Erhvervsregistret ca. 470.000 enheder.

Det Centrale Erhvervsregister ajourføres i samarbejde med Told- og Skattestyrelsens registre, hvorfra oplysninger om bl.a. registreringsnummer, navn, adresse og telefonnummer overføres maskinelt til Det Centrale Erhvervsregister. Derimod er det Danmarks Statistik, der har ansvaret for dannelsen af oplysning om de registrerede virksomheders branche og lokale placering.

Jeg har forsøgt med dette at give et lille indtryk af, at der er visse grundtræk fælles mellem de tre registre, men der er også en række oplysninger, som ikke findes i alle registrene, men som er specifikke for det enkelte register.

Fru Lone Dybkjær har fuldstændig ret i, at så må man spørge sig selv, om der er behov for at have tre forskellige registre til at opsamle disse oplysninger. Over for det må man så stille spørgsmålet: Vil det blive særlig anvendelsesorienteret, hvis alle de oplysninger, som toldvæsenet og skattevæsenet skal bruge, som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal bruge til administration af selskabslovgivningen, for blot at nævne et par ting – hvis alt det skal kobles sammen i ét register, bliver det så så omfattende og så detaljeholdigt, at det i virkeligheden bliver mindre anvendeligt? Jeg tør ikke give svaret, jeg stiller bare spørgsmålet, for det mener jeg man bør stille sig.

Men jeg tager positivt imod fru Lone Dybkjærs opfordring til en lidt mere principiel overvejelse af vores registerpolitik på dette område, simpelt hen fordi jeg grundlæggende er enig med fru Lone Dybkjær i, at man kritisk helt fra bunden skal se på, om der nu er behov for det, der én gang er bygget op. Fru Lone